

1308.

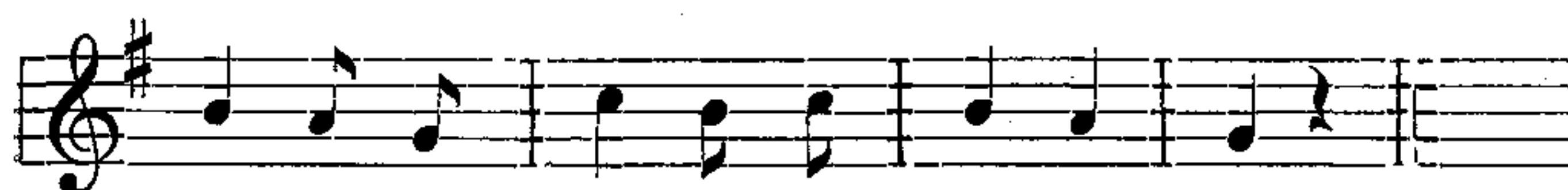
Z Nedašové Lhoty.

Já su od Li-deč - ka z téj čer-to - věj ska - ly.

Nedaj, Bo - že, ne-daj, ne-daj, Bo-že, ne-daj, by ňa čér-

ti bra - li, by ňa čér - ti bra - li.

Já su od Lidečka
z téj čertovéj skały.
Nedaj, Bože, nedaj,
by ňa čerti braři.

A já su z Lidečka
rychtářova céra.
Nedaj, Bože, nedaj,
bych šla za hofera.

Sama su neráda,
že vojna nastała;
vzali ně synečka,
sama sem ostała.

1309.

b) *Milá.*

Od Vsetína.

Co je po pēsnič-ce, dyž kní no - ty né - ni, ja - ko po

ga-lán-ce, dyž k ní chu - ti né - ni.*)

* To jest ona obřadní nota užívaná nejvíc při písniích o »dožaté« a svatbě, jež velmi často bývají improvisovány, jakož se vůbec tento nápěv vyskytuje při popěvcích rázu příležitostného.